

Mântuiți prin sânge

***„Să ia din sângele acesta și să-l pună pe cei doi stâlpi ai ușii și pe pragul caselor în care vor mânca mielul [de Paște].”
Exodul 12:7***

Pe măsură ce intrăm în lunile de primăvară martie și aprilie, creștinii din toate părțile lumii se vor aduna pentru a comemora în mod special moartea și învierea Domnului nostru Isus Cristos. Cam în același timp, și evreii se vor aduna pentru a sărbători Paștele evreiesc.

Fiecare grup folosește calendarul și tradițiile sale îndelungate pentru a stabili momentul exact în care sărbătorește aceste ocazii religioase. Uneori, aceste evenimente pot fi separate de câteva zile, iar alteori de câteva săptămâni. Conform relatărilor scripturale, mielul de Paște al Israelului era sacrificat în a 14-a zi a lunii lor, Abib, numită mai târziu Nisan. (Deuteronom 16:1; Neemia 2:1). Aceasta corespunde lunilor noastre martie sau aprilie, în funcție de an.

Deși atât creștinii, cât și evreii sărbătoresc aceste evenimente importante în această perioadă a anului, puțini discern adevăratul sens și semnificația morții și învierii lui Isus, care a murit ca Mântuitor al creației umane bolnave de păcat. Puțini discern, de asemenea, sensul deplin al Paștelui evreiesc. Apostolul Petru a explicat că majoritatea sunt orbiți și nu pot aprecia lucrurile profunde ale lui Dumnezeu. „Prin puterea Sa divină, Dumnezeu ne-

a dat tot ce avem nevoie pentru a trăi o viață evlavioasă. Am primit toate acestea prin cunoașterea L , Cel care ne-a chemat la Sine prin slava și excelența Sa minunată. ... Dar cei care nu reușesc să se dezvolte în acest fel sunt miopi sau orbi, uitând că au fost curățiți de păcatele lor vechi.”
2 Petru 1:3,9

Instrucțiunile lui Dumnezeu

La momentul în care a fost scrisă Scriptura prezentată, poporul Israel era ținut în captivitate în Egipt. Când a sosit momentul potrivit, Dumnezeu le-a poruncit israeliților să pună sângele mielului de Paște sacrificat pe „stâlpii ușilor și pe pragurile de sus ale caselor”. De asemenea, li s-a poruncit să frige mielul și să-l mănânce cu azimă și ierburi amare. (Exodul 12:8). Contextul acestui text oferă și alte detalii și perspective importante în legătură cu instrucțiunile speciale ale lui Dumnezeu pentru israeliți.

Citim: „Domnul a dat următoarele instrucțiuni lui Moise și Aaron: „De acum înainte, această lună va fi pentru voi prima lună a anului. Anunțați întregii comunități a lui Israel că, în a zecea zi a acestei luni, fiecare familie trebuie să aleagă un miel sau un ied pentru sacrificiu, câte un animal pentru fiecare gospodărie. Dacă o familie este prea mică pentru a mânca un animal întreg, să împartă cu o altă familie din vecinătate. Împărțiți animalul în funcție de mărimea fiecărei familii și de cât poate mânca. Animalul pe care îl alegeți trebuie să fie un mascul de un an, fie oaie, fie țap, fără defecte. Aveți grijă specială de acest animal ales până în seara zilei a paisprezecea a acestei prime luni. Apoi, întreaga

adunare a comunității lui Israel trebuie să sacrifice mielul sau iedul la apusul soarelui.” Exodul 12:1-6

Mielul sacrificat

Aceste instrucțiuni explicite conțin o mare cantitate de simbolism semnificativ. De exemplu, referirea la „țara Egiptului” indică stăpânirea actuală a lui Satan asupra pământului și a oamenilor săi. Zeul acestei lumi [Satan] a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu vadă lumina Evangheliei slavei lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:4

„Începutul lunilor” este baza pentru calcularea zilei exacte în care trebuia sărbătorită Paștele. Luna nouă cea mai apropiată de echinocțiul de primăvară marca începutul primei luni evreiești, Abib. Mielul de sacrificiu trebuia ales în „a zecea zi” a primei luni. Acest lucru prefigura sosirea viitoare a lui Isus la Ierusalim ca „Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii” și împlinirea profeției lui Zaharia. (Matei 21:1-9; Ioan 1:29; Zaharia 9:9). Observând în continuare relatarea din Exodul capitoul 12, mielul trebuia să fie un mascul de un an și fără cusur. Acest lucru ilustra perfecțiunea lui Isus ca viitor „Miel al lui Dumnezeu” fără cusur (1 Petru 1:19). Mielul de Paște era apoi sacrificat în „a paisprezecea zi a aceleiași luni” și mâncat în acea noapte. Sărbătoarea Paștelui, numită și „sărbătoarea azimelor”, începea a doua zi și dura șapte zile. Exodul 12:15-17

Primul născut – sub sânge

În continuare, citim: „În noaptea aceasta voi trece prin țara Egiptului și voi lovi pe toți întâii născuți din țara Egiptului, atât oameni, cât și fiare; și voi face judecată împotriva tuturor dumnezeilor Egiptului. Eu

sunt Domnul. Sângele va fi pentru voi un semn d re pe casele în care vă aflați și, când voi vedea sângele, voi trece peste voi și nu va veni asupra voastră niciun fel de urgie care să vă distrugă, când voi lovi țara Egiptului. Această zi va fi pentru voi o zi de pomenire și o sărbătoare în cinstea Domnului pentru toate generațiile voastre; o sărbătoriți ca o lege veșnică.” Exodul 12:12-14

În aceste versete, se face referire la trecerea prin țara Egiptului „noaptea”. Aceasta ilustrează noaptea întunecată a păcatului și a morții prin care poporul lui Dumnezeu a trecut de la Cincizecime. (Coloseni 1:13; 1 Petru 2:9). „Primii născuți” simbolizează „biserica celor întâi născuți, care sunt scrise în ceruri”. Aceștia se află sub sângele mielului și se străduiesc să aibă parte de împărăția cerească a lui Cristos. Evrei 12:23

Primii născuți ai lui Israel au fost mai târziu schimbați cu întreg tribul lui Levi, care era considerat ca aparținând lui Dumnezeu. „Domnul a zis lui Moise: «Iată, am ales pe leviți din mijlocul copiilor lui Israel, ca să înlocuiască pe toți întâii născuți ai copiilor lui Israel. Levii îmi aparțin, căci toți întâii născuți de sex masculin sunt ai mei. În ziua în care am lovit pe toți întâii născuți ai egiptenilor, i-am pus deoparte pentru mine pe toți întâii născuți din Israel, atât dintre oameni, cât și dintre animale. Ei sunt ai mei; Eu sunt Domnul.” Numeri 3:11-13

Un memorial sau o amintire

Sângele simbolizează viața, iar când mielul de Paște a fost sacrificat, acesta a reprezentat viața jertfită. (Leviticul 17:11). Sângele mielului sacrificat a fost apoi folosit în conformitate cu voia divină pentru a

reprezenta sângele prețios al Domnului nostru Isus, care urma să fie aplicat , în numele familiei umane bolnave de păcat, multe secole mai târziu. Sângele jertfit al Domnului nostru este singurul mijloc prin care putem fi mântuiți de sentința de moarte care a fost pronunțată asupra lui Adam și Eva din cauza neascultării lor față de legea lui Dumnezeu. 1 Petru 1:18,19; Apocalipsa 1:5

Dumnezeu a poruncit poporului Israel să-și amintească momentul specific al acestui eveniment și să-l sărbătorească în fiecare an ca pe o comemorare. El a spus: „Ziua aceasta vă va fi o comemorare” (Exodul 12:14). Acest lucru servește pentru a ilustra Comemorarea mai mare pe care Isus a instituit-o când El și ucenicii Săi s-au adunat în camera de sus. Atunci, El le-a cerut să ia pâinea, care, a spus El, reprezenta trupul Său, și paharul, care reprezenta sângele Său jertfit. Apoi le-a spus: „Faceți aceasta în amintirea Mea” (1 Corinteni 11:23-26). Câteva ore mai târziu, El avea să moară pentru păcatele lumii.

Citat din relatarea lui Luca, citim: „[Isus] a luat pâinea și, după ce a mulțumit, a frânt-o și a dat-o [ucenicilor] lor, zicând: «Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; faceți aceasta în amintirea Mea. Și, după cină, a luat paharul în același fel, zicând: «Acest pahar este noul legământ în sângele Meu, care se varsă pentru voi.»” Luca 22:19,20

Plagile

Când ceasul lui Dumnezeu a bătut ora, a marcat momentul eliberării israeliților din robia egipteană. Eliberarea lor mult așteptată sosise. Cu toate acestea, faraonul și supraveghetorii săi nu erau

dispuși să-i elibereze. Ei au refuzat să-i lase pe israeliți să plece spre țara promisă, Canaan. Domnul a trimis una după alta diverse plăgi asupra poporului egiptean, dar le-a dat alinare când faraonul lor a cerut milă și a făcut promisiuni pe care nu avea intenția să le țină. Vezi Exodul capitolele 7-10.

În cele din urmă, slujitorul lui Dumnezeu, Moise, a anunțat a zecea și ultima plagă. O mare calamitate urma să se abată asupra primilor născuți din fiecare familie din Egipt, și toți urmau să moară într-o singură noapte. În casele celor mai umili țărani, precum și în palatul faraonului, o mare jale urma să cuprindă tot Egiptul, și ei urmau să fie bucuroși să-i lase pe israeliți să plece. Exodul 11:1-8

Așa cum a anunțat Moise, „În acea noapte, la miezul nopții, Domnul a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la întâiul născut al faraonului, care stătea pe tronul său, până la întâiul născut al prizonierului din temniță. Chiar și întâii născuți ai vitelor lor au fost uciși. Faraonul și toți slujitorii lui și tot poporul Egiptului s-au trezit în timpul nopții, și s-a auzit un plâns puternic în toată țara Egiptului. Nu era nici o casă în care să nu fi murit cineva. Faraonul a chemat pe Moise și pe Aaron în timpul nopții. Ieșiți! a poruncit el. Lăsați poporul meu și luați cu voi pe ceilalți israeliți! Duceți-vă și închinați-vă Domnului, așa cum ați cerut. Luați-vă turmele și cirezile, așa cum ați spus, și plecați. Plecați, dar binecuvântați-mă când plecați. Toți egiptenii i-au îndemnat pe copiii lui Israel să părăsească țara cât mai repede posibil, pentru că se gândeau: „Vom muri cu toții!” Exodul 12:29-33

Pregătiți pentru călătorie

În Exodul capitolele 7-10 se menționează că primele trei plăgi au fost comune tuturor în țara Egiptului, inclusiv districtul în care locuiau israeliții. Cu toate acestea, următoarele șase plăgi au afectat doar districtele ocupate de egipteni. A zecea și ultima plagă a fost declarată comună întregii țări Egipt, inclusiv părții alocate israeliților, care se aflau sub sânge.

Copiii lui Israel fuseseră instruiți să-și arate credința și ascultarea față de voia lui Dumnezeu, oferind un miel de sacrificiu al cărui sânge trebuia stropit pe ușorii și pragurile ușilor lor, iar carnea lui mâncată în aceeași noapte, împreună cu ierburi amare și pâine nedospită. Ei aveau credința deplină că, datorită sângelui mielului de pe stâlpii și pragurile caselor lor, rămânând „sub sânge”, nu vor avea parte de calamitatea pe care Dumnezeu o va aduce asupra primilor născuți ai Egiptului, ucigându-i. Cei care au mâncat din miel au așteptat cu toiaagul în mână și pregătiți pentru călătorie, așteptând ca Dumnezeu să-i facă pe egipteni să-i lase să plece. Exodul 12:7-13

Caracteristicile Legii

Israelitilor li s-a poruncit să-și amintească și să sărbătorească în fiecare an această sărbătoare a Paștelui, care le-a fost dată de Dumnezeu prin Moise. Era una dintre cele mai importante sărbători naționale ale lor și este sărbătorită și astăzi de evreii din toate părțile lumii, ca semn al respectului lor pentru semnificația acestui obicei străvechi.

Numeroasele caracteristici ale Legii mozaice au fost concepute în mod divin pentru a prefigura diverse

binecuvântări care urmau să se reverse asupra tuturor familiilor pământului la timpul potrivit al lui Dumnezeu și în ordinea corespunzătoare. În cazul sărbătorii Paștelui, moartea mielului d a prefigurat moartea lui Isus ca om perfect. Stropirea cu sângele mielului simboliza imputarea meritelor jertfei de răscumpărare a lui Isus clasei trecute peste în această noapte a păcatului și a morții. La fel ca în cazul israeliților, această clasă a „primilor născuți” este cea care beneficiază prima de sângele vărsat al mielului. (1 Ioan 1:7; Efeseni 1:3-7). Fericiți sunt cei ai căror ochi ai credinței văd că Isus a fost într-adevăr Mielul lui Dumnezeu. Prin sângele lui Isus, anularea păcatului adamic a fost posibilă prin plata pedepsei lui Adam, o pedeapsă prin care întreaga lume a pierdut favoarea lui Dumnezeu și a ajuns sub sentința divină a morții.

Era necesar ca, înainte ca acest blestem al morții și durerile și suferințele care îl însoțeau să poată fi ridicate, să se ofere o satisfacție a dreptății. După cum declară Scripturile: „De aceea, după cum prin greșala unuia [Adam] a venit judecata asupra tuturor oamenilor spre condamnare, tot așa, prin neprihănirea unuia [Isus], darul gratuit a venit asupra tuturor oamenilor spre îndreptățirea vieții.” Romani 5:18

Primele roade

Mișcat de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, Ioan din Apocalipsa a scris: „M-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului și cu El erau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau numele Lui și numele Tatălui Său scris pe frunțile lor. Și am auzit o voce din cer, ca sunetul unor ape mari și ca sunetul unui tunet puternic, iar vocea pe care am auzit-o era

ca sunetul unor harpiști care cântau la harpele lor. Și cântau un cântec nou înaintea tronului și înaintea celor patru ființe vii și înaintea bătrânilor; și nimeni nu putea învăța cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii d , care fuseseră cumpărați de pe pământ. Aceștia sunt cei care nu s-au pângărit cu femei, căci s-au păstrat neprihăniți. Aceștia sunt cei care urmează Mielului oriunde merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni ca primele roade pentru Dumnezeu și pentru Miel. Apocalipsa 14:1-4

Aceste cuvinte inspirate ale lui Dumnezeu indică pe Cristos glorificat, cap și trup, ca „prima roadă pentru Dumnezeu și pentru Miel”. Aceasta implică faptul că vor exista și „roadele de pe urmă” în planul și scopul final al Tatălui nostru ceresc iubitor. Așa este într-adevăr. Scopul lui Dumnezeu era să salveze toți copiii lui Israel, nu doar pe cei întâi născuți. Ca națiune, ei reprezentau întreaga familie umană, căreia i se va da ocazia să intre în armonie cu Dumnezeu și să i se acorde viața veșnică în țara viitoare a promisiunii – pământul perfect restaurat.

Astfel, întreaga națiune a lui Israel a fost eliberată în mod miraculos de Domnul prin Moise. Ei au fost conduși de el pe o cale peste canalul Mării Roșii, care fusese pregătită special pentru ei prin puterea divină care controla vânturile și marea. (Exodul 14:21-30). Niciun israelit nu a fost lăsat în urmă. Acest eveniment minunat ilustrează eliberarea finală a întregii lumi de puterea lui Satan. Tuturor li se va da ocazia să se pună de acord cu legile drepte care vor fi stabilite sub administrația viitoarei domnii a lui Cristos peste pământ. Cu adevărat, putem repeta cuvintele pe care apostolul Pavel le-a scris când a spus că Cristos Isus „s-a dat pe sine însuși ca

răscumpărare pentru toți, pentru a fi mărturisit la timpul potrivit". 1 Timotei 2:6

Două împliniri

Eliberarea de la moarte depindea de faptul că primii născuți ai Israelului rămâneau sub sângele mielului când îngerul morții lui Dumnezeu trecea pe lângă ei. Ei erau singurii care se aflau sub sânge și care erau supuși morții. Toți au fost eliberați în acea noapte, așa cum se arată în imaginea Paștelui. Astfel, primii născuți ai Israelului au fost beneficiarii imediați ai stropirii cu sângele mielului.

În această epocă creștină, urmașii lui Isus sunt, de asemenea, sub sânge. Ei au acceptat meritul sângelui lui Isus și se află sub protecția lui (1 Ioan 1:7). Ei au fost chemați înaintea lumii. Ochii înțelegerii lor au fost deschiși pentru a realiza starea lor de păcat și robie și nevoia lor de izbăvire. (Efeseni 1:18). Ei au răspuns la harul minunat al lui Dumnezeu și și-au dedicat viețile Lui în consacrare deplină. (Romani 12:1). Datorită credinței lor în sângele vărsat al „Mielului lui Dumnezeu”, ei au părtășie cu „Tatăl și cu Fiul Său Isus Cristos”. 1 Ioan 1:3

Apostolul Pavel explică că consacrarea în timpul veacului prezent înseamnă botezul în moartea lui Isus. „Nu știți că toți cei care am fost botezați în Isus Cristos am fost botezați în moartea Lui? De aceea, prin botezul în moartea Lui, suntem îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. Căci, dacă am fost înrădăcinați împreună cu El în asemănarea morții Lui, vom fi și în asemănarea învierii Lui.” Romani 6:3-5

Este extrem de important ca cei care și-au dedicat viața lui Dumnezeu să continue să rămână sub sângele prețios al stropirii. Pentru oricine ar ieși din această stare de har ar însemna o neglijare a milostivirii Tatălui nostru ceresc iubitor. Ar însemna că nu apreciază bunătatea Lui sau partea lor din puterea mântuitoare a sângelui lui Isus. „Dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne niciun jertfă pentru păcate.” Evrei 10:26

Eliberarea întregii lumi

Membrii „bisericii celor întâi născuți” au primit meritul sângelui lui Isus înaintea lumii. Cristos a intrat „în ceruri, ca să se înfățișeze acum înaintea lui Dumnezeu pentru noi” (Evrei 9:24). Când biserica va fi completă, meritul sau valoarea sângelui Mântuitorului nostru va deveni disponibilă pentru întreaga familie umană. Isus a spus: „Eu sunt păstorul cel bun și cunosc oile Mele, și oile Mele Mă cunosc pe Mine. Așa cum Tatăl Mă cunoaște pe Mine, tot așa și Eu cunosc pe Tatăl; și Îmi dau viața pentru oile Mele. Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc, și ele vor asculta glasul Meu; și va fi un singur staul și un singur păstor.” Ioan 10:14-16

Al doilea mare beneficiu care a avut loc în țara Egiptului a fost eliberarea întregii națiuni a lui Israel, când Moise i-a condus peste Marea Roșie. Acest eveniment remarcabil ilustrează recuperarea finală a întregii creații umane din robia păcatului și a morții. Binecuvântările promise vor fi disponibile lumii sub stabilirea împărăției lui Cristos și în conformitate cu termenii Noului Legământ. (Ieremia 31:31-34). În acel moment, tuturor celor care doresc să urmeze

dreptatea și să se supună celui mai mare Moise – Domnul nostru Isus – li se vor acorda drepturile la viață care au fost pierdute din cauza păcatului lui Adam. Deuteronom 18:15-19; Faptele Apostolilor 3:20-25

Lunga noapte a păcatului și a morții va fi trecut, iar dimineața glorioasă a eliberării va fi sosit. (Psalmul 30:5). Cristos, capul și trupul, va conduce și va elibera tot Israelul, tot poporul lui Dumnezeu. În acel moment, toți vor cunoaște și se vor bucura să venereze, să cinstească și să se supună voinței lui Dumnezeu. Faptele Apostolilor 15:16,17; Romani 11:26-36

Cristos, Paștele nostru

Când apostolul Pavel le-a scris fraților din Corint, le-a spus: „Curățați-vă de aluatul vechi, ca să fiți o plămadă nouă, așa cum sunteți de fapt, fără aluat. Căci Cristos, mielul nostru pascal, a fost jertfit. Să sărbătorim deci sărbătoarea, nu cu aluat vechi, aluatul răutății și al răului, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.” 1 Corinteni 5:7,8

În acest verset, apostolul se adresa „bisericii celor întâi născuți”, ale căror nume sunt scrise în ceruri (Evrei 12:23). El îi îndemna să se curățească de orice păcat și nedreptate, reprezentate de aluatul răutății și al răului. În schimb, ei trebuiau să caute dreptatea și Adevărul, așa cum era ilustrat prin consumarea pâinii nedospite.

Mâncând mielul simbolic, ne însușim meritul lui Cristos. De asemenea, „îl îmbrăcăm” pe Cristos în măsura capacității noastre, prin care suntem transformați în imaginea și caracterul său glorios. (Romani 12:2; 13:14; Galateni 3:27). Ne hrănim cu

El, așa cum evreii se hrăneau cu mielul de Paște I . Ierburile amare, care ajutau și stimulau apetitul literal al israeliților, erau o ilustrare a experiențelor și încercărilor noastre amare. Acestea ne sunt oferite pentru a ne ajuta să ne dezobișnuim de lucrurile pământești și ne dau un apetit tot mai mare de a ne hrăni cu mielul și pâinea nedospită a Adevărului.

În lume, nu avem „nici o cetate statornică”. În schimb, ca străini și călători, mergem cu toiagul în mână și pregătiți pentru călătoria spre Canaanul ceresc. (Evrei 13:14; 1 Petru 2:11). Toate binecuvântările glorioase pe care Tatăl nostru ceresc iubitor le-a rezervat pentru biserica primului născut vor fi date celor care au acceptat cu credință „Mielul lui Dumnezeu” și meritul sângelui său mântuitor. Efeseni 1:3-7

Să păstrăm sărbătoarea

În curând, mulți se vor aduna din nou pentru a sărbători Comemorarea morții lui Isus ca mare miel pascal. Pe măsură ce sărbătorim din nou în acest an, să ne bucurăm de sângele prețios al lui Isus care a fost vărsat pentru noi și care va fi mărturisit lumii la timpul potrivit. „Acum, Dumnezeuul păcii, care a înviat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, prin sângele legământului veșnic, să vă facă desăvârșiți în orice lucrare bună pentru a face voia Lui, lucrând în voi ceea ce este plăcut în ochii Lui, prin Isus Cristos, căruia fie slava în vecii vecilor. Amin.” Evrei 13:20,21